

[Stetter.]

sige: gammelpartipolitiker. Hr. Glistrup har nogle gange udtrykt forargelse eller panik over, at den konservative gruppe i et forsøg på at opnå resultater har svækket sine forslag. Nu er vi på linje, og derefter kan denne formålsløse diskussion mellem os forhåbentlig høre op.

Vi kan anbefale, at man stemmer for lovforslaget. Vi ønsker at medvirke til en løsning af dette vigtige spørgsmål. Dansk erhvervsliv er urimelig dårligt stillet i henseende til skattemæssige regler for frem- og tilbageførsel af underskud. Alle de lande, dansk erhvervsliv skal konkurrere med, har langt bedre vilkår. Jeg kan høre på hr. Ømanns indlæg, at hr. Ømann overhovedet ikke har nogen føling med de problemer, danske virksomhedsledere kæmper med.

Såfremt man ønsker at bekæmpe ledigheden og styrke de private arbejdspladser, skal man stemme for dette lovforslag. Jeg begriber ikke regeringen og socialdemokratiet: det er jo i tusindvis af arbejdspladser, det drejer sig om, og her har man mulighed for at styrke disse arbejdspladser og give dem mulighed for fortsat at eksistere. Det er en højst tiltrængt forbedring af de skattemæssige vilkår for frem- og tilbageførsel, og vi anbefaler tinget at stemme for dette lovforslag.

Glistrup (FP):

Jeg takker hr. Bernhard Baunsgaard for hans oplysning om, at han stadig står på den linje, som det radikale venstre stod på, da man i november måned 1974 fremsatte et forslag, der var mere vidtgående end det, vi nu skal stemme om.

Så meget desto mere må jeg undre mig over, hvorfor i alverden hr. Bernhard Baunsgaard og hans parti ikke kan stemme for fremskridtspartiets forslag nu her efter halvandet års forløb. Jeg forstod på ham, at en af de væsentligste grunde var, at han ville vente endnu et par måneder, der var tilbage til august. Ja men har hr. Bernhard Baunsgaard da ikke opdaget den socialdemokratiske taktik, der i de 20 år, dette spørgsmål har været til debat, har været ført hele vejen igennem, og som går ud på, at man bare skal vente en måned eller to, til folketinget lige er blevet sendt hjem, og så skal vi se at få det taget op. Der er jo ikke

nogen som helst grund til at vente, for som hr. Stetter helt rigtigt påpegede, er der ikke skygge af principiel ændring i, at man går fra den nuværende lovs 2 års frist til en 5 års frist; der er simpelt hen bare tale om, at man giver erhvervslivet en større rummelighed at arbejde i.

Men, nævnte hr. Bernhard Baunsgaard så, septemberpartierne drøfter disse ting. Det er selvfølgelig også meget rart, at der er noget, man kan sidde fredeligt og drøfte i den gruppe, der hedder septemberpartierne, men det kan i hvert fald ikke være det afgørende. Vi har da lykkeligvis set, at der er ét af de fem septemberpartier, der er så vågent, at det kan være med i denne hjælp til at få hjulene i gang igen i erhvervslivet, nemlig at centrum-demokraterne er med. Men, siger hr. Bernhard Baunsgaard endelig, der er jo ikke noget flertal for det. Ja men sådan selvopgivende holdning kan det da ikke nytte noget at have. Hvis man virkelig, som hr. Bernhard Baunsgaard siger med sine læber, ønsker at fremme dette her, må man da presse på igennem sin afstemning og stemme ja til det, man selv siger man synes er rigtigt. Det har ikke været sådan, at vi bare som fusentaster utålmodigt har maset på. Vi havde dette forslag til anden behandling før jul, og netop for at kunne arbejde, netop fordi vi dog havde den tiltro, at i hvert fald partiet venstre kunne være med til at danne et flertal, har det nu ligget i udvalg i yderligere 4-5 måneder imellem anden og tredje behandling. Havde hr. Bernhard Baunsgaard villet hjælpe med til den tanke, som han synes er rigtig, havde vel selv kolossen venstre været til at skubbe hen på det rigtige sted, hvis bare vi kunne have skubbet i fællesskab. Men det ville hr. Bernhard Baunsgaard ikke.

Erhard Jakobsen (CD):

Må jeg først som repræsentant for et af septemberforligspartierne sige, at jeg ikke kan se, hvorfor i alverden septemberforliget skal blandes ind i dette. Det kan ikke være rimeligt, at når man inviterer nogle partier til et forlig og de derfor må opgive visse ting, som de ellers står for, skal man have dem lokket med i alt muligt og begrænse deres aktiviteter på alle områder; det kan ikke være folketingets interesse. Det her ligger langt ud over, hvad septemberforliget